

NOVADNEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRĀKSTS

Nr. 91 (6250)

22.10.1991.

Mazumtirdzniecības cena 20 kapeikas

Preiļu rajona valsts dienesta pārvaldes

PAVĒLE NR.1

par iesaukšanu LR obligātajā valsts
dienestā

Pamatojoties uz LR likumu par valsts obligāto dienestu, Preiļu rajonā no 1991.gada 1.oktobra līdz 1991.gada 30.decembrim tiek izsludināts iesaukums LR obligātajā valsts dienestā.

Iesaukumam tiek pakļauti visi vīrieši, kuri dzimuši laikā no 1966.gada līdz 1972.gadam (ieskaitot) un pastāvīgi dzīvo rajona teritorijā, izņemot PSRS bruņoto spēku rezervistus.

Sakārā ar iepriekšminēto paveļu:

1.Vsiem iesaucamajiem jāierodas iesaukšanas iecirkni Preiļos, 1.Maija ielā 7 pavēstē noteiktajā laikā, līdz nemot pavēstē norādītos dokumentus.

2.Iesaucamajiem, kuri kaut kādu iemeslu dēļ nav saņēmuši pavēstes, jāierodas iesaukšanas iecirkni šī gada 14.novembrī, līdz nemot personības dokumentus.

3.Iesaucamiem, kuri uz laiku iebraukuši Preiļu rajonā, nekavējoties jāatgriežas savās pastāvīgajās dzīves vietās un jāpiesakās savu rajonu vai pilsētu valsts dienesta pārvaldei.

4.Saskaņā ar likumu par obligāto valsts dienestu uzņēmumu, iestāžu un organizāciju vadītājiem iesaucamie uz pavēstē norādīto laiku jāatbrīvo no darba (mācībām), kā arī jāatlaut no komandējumiem vai atvainojumiem un jānodrošina viņu ierašanās valsts dienesta pārvaldei.

5.Iesaucamie, kuri savlaicīgi neieradīsies iesaukšanas iecirknī vai izvairīsies no iesaukuma obligātajā valsts dienestā, tiks saukti pie atbildības saskaņā ar LR administratīvo pārkāpumu kodeksa 200.1 pantu, kā arī kriminālkodeksa 194.1 pantu.

Preiļos, 1991.gada 22.oktobrī

Sabiedrības drošības departamenta
Preiļu valsts dienesta pārvaldes
priekšnieks A.Andžāns

LATVIJAS REPUBLIKAS AUGSTĀKĀS PADOMES LĒMUMS

Par papildinājumu Latvijas Republikas Augstākās Padomes 1991.gada 10.septembra lēmumā „Par Latvijas Republikas likuma „Par Latvijas Republikas obligāto dienestu” spēkā stāšanās kārtību”

Latvijas Republikas Augstākā Padome nolēm:

1.Papildināt Latvijas Republikas Augstākās Padomes 1991.gada 10.septembra lēmuma „Par Latvijas Republikas likuma „Par Latvijas Republikas obligāto valsts dienestu” spēkā stāšanās kārtību” 3.punktu ar šādu tekstu: „Ja militārā dienesta kontingents netiek nokomplektēts nepietiekama iesaucamo skaita dēļ, tad 1991.gada rudens un 1992.gada pavasara iesaukuma periodā rajonu (pilsētu) iesaukšanas komisijām ir tiesības darba dienestu pildašos dienestniekus pārcelt militārajā dienestā. Šādas pārcelšanas gadījumā kopējais dienesta laiks ir astoņpadsmit mēneši.”

2.Lēmums stājas spēkā ar tā pieņemšanas brīdi.

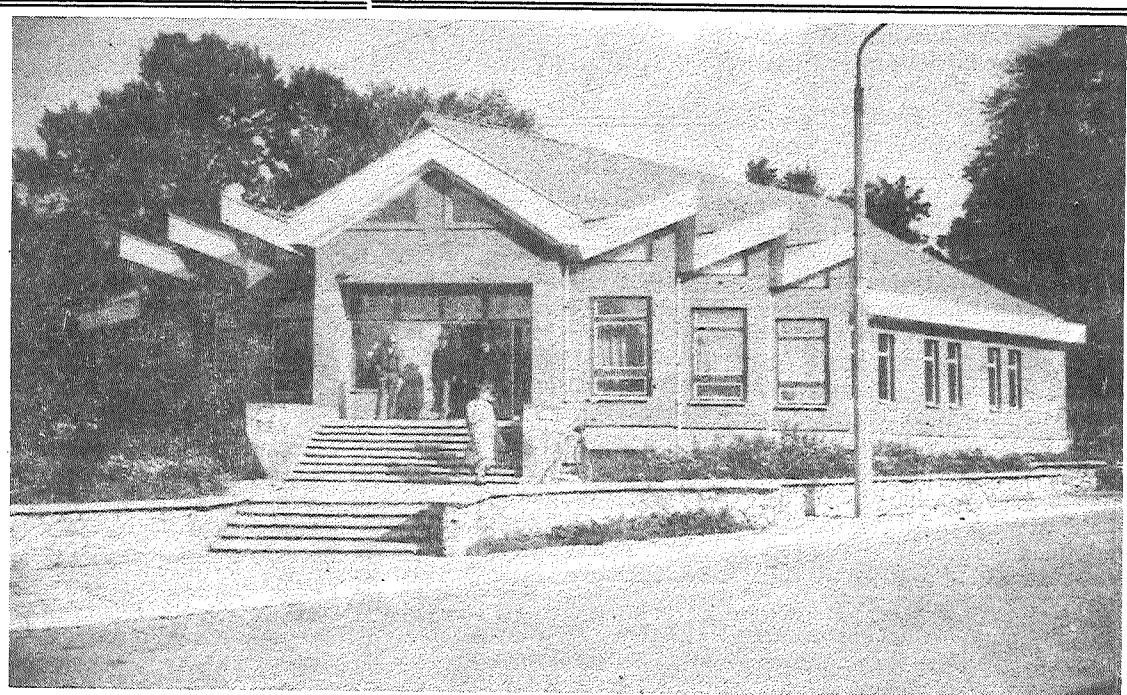
Latvijas Republikas Augstākās Padomes priekšsēdētājs
A.Gorbunovs
Latvijas Republikas Augstākās Padomes sekretārs
I.Daudišs

Līvānos — jauns veikals

Iebraucot Līvānos, jau pa galu acis priece mūsdienu stilā celta ēka ar sarkanu dakstiņu jumtu. Tas ir Dārzkopības un biškopības biedrības jaunais veikals. Pagaidām šis veikals ir vismodernākais pilsētā — ar labiekārtotām palīgtelpām produkcijas uzglabāšanai. Jaunajā veikalā pārdom ne tikai ziedus, dārzeņus un biškopības produktus, bet arī ogu krūmu, puķu, pat smilšu ērkšķa stādus. Veikals no iedzīvotājiem realizēšanai pieņem arī pienu, sieru, biezpienu un galas žāvējumus.

ATTĒLĀ: jaunais veikals Līvānos.

L.Vīksnas teksts
un foto

Municipālā policija: audzinātāja vai sodītāja?

Preiļu pilsētas municipālās policijas galvenais uzdevums būs gādāt par cilvēka goda, ciepas, veselības, dzīvibas un ipašuma drošību. Sadarbojoties ar Valsts drošības politiju, tai būs jānodrošina sabiedriskā kārtība, jāiesaistīs cīņā pret noziegumā.

Policijas darbinieki vispirms izteiks brīdinājumu. Uz vietas likumpārkāpējiem varēs uzlikt soda naudu 50 rubļu apmērā, bet lielākas summas uzlikšanai sastādīs administratīvo protokolu.

Soda naudu nāksies maksāt gan par nepiedienigu uzvedību uz ielas un mājās, gan par nesakoptām iestāžu teritorijām, sakņu dārziem, apzinātu koku, soliņu, ceļazīmu demolešanu un citiem pārkāpumiem. Municipalās policijas vīri būs tiesīgi pieprasīt no autovadītāju dokumentu izveidošanai Preiļos. Šajos jautājumos galigos lēnumus pieņems pilsētas deputātu kārtējā sesija, ja viņš neievēros ceļu satiksmes noteikumus.

Gribas ticēt, ka par galveno uzdevumu mūsu jaunizveidotais sabiedriskās audzināšanas dienestes uzskaitā cīvēku audzināšanu, ka tas nebūs tikai sodītāja vai noziegumā uzskaitīšanas dienests. Paredzams, ka tā darbā iesaistīs jauniešus, kuriem jādien valsts dienestā. Acīmredzot, pagaidām, iekams pašvaldība spēs iegādāties savu, nāksies izmantot iestāžu un uzņēmumu-transportu.

Pilsētas valde neapmierināta

Ar siltumapgādes firmu, kuru vada Makovejska kungs Preiļu pilsētas vadībai nav nekādu domstarpību. Kā valdei ziņoja deputāts Haritonovs, tad siltumapgādes firma ar visām probēlām ir gatava tūdaļ iekļauties jaunajā municipalajā uzņēmumā.

Tāču tā izveidošanu ievilcina Līmaņa kungs, kurš vada dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienību. Vēl vairāk — pirms valdes sēdes, kurā tika apspriests jaūtājums par minētā pašvaldības uzņēmuma dibināšanu, pilsētas padomes priekšsēdētājam un deputātiem ienāca ziņa, ka Līmaņa kungs cenšoties izsaimniekot materiāli tehnisko bāzi.

Tālab pēc valdes sēdes vietējās varas pārstāvji devās uz pārrunām pie rajona padomes priekšsēdētāja Muzikanta kunga.

A.Veldre

Latvija — PSRS: nodibinātās diplomātiskās attiecības

MASKAVA (LETA). 15.oktobrī vienā no PSRS āriņu ministrijas reprezentatīvajiem namiem tika parakstīts vēsturiskais dokuments par diplomātisko attiecību nodibināšanu starp Latvijas Republiku un Padomju Sociālistiskā Republiku Savienību. Savu valdību vārdā to parakstīja PSRS āriņu ministrs B. Pankins un Latvijas āriņu ministrs J.Jurkāns. Līdz ar to Padomju Savienības pilnīgi atzinusi Latvijas Republikas valstisko neatkarību.

Tas ir simbolisks, dokumenta parakstīšanas ceremonijā sacīja Boris Pankins, ka šai pašā dienā — 15.oktobrī — Latvijas Augstākās Padomes priekšsēdētājs paraksta vēsturisko Helsinku vienošanās aktu. PSRS āriņu ministrs izteica cerību, ka Padomju Savienības un Latvijas Republikas starpvalstu sarunas neeilgs un abas puses demonstrē labu grību un savstarpēju problēmu izpratni.

ZINAS

ūdensslēpošanas bāze. Līvānieši sporta zāles celtniecības pabeigšanai grib 100 tūkstošus rubļus, sporta klubs „Cerība” prasīja 300 tūkstošus, ūdensslēpotāji — 50 tūkstošus. Naudu sporta manēžas būvniecībai lūdz Preiļu 2.vidusskolu.

Līvānu stikla fabrika savus izstrādājumus (turklāt lielu to daļu) tagad izmanto barterdarījumiem — apmaiņai pret iezīvielām, materiāli tehniskajam nodrošinājumam. Citādi uzņēmumu vajadzētu apstādināt, bet strādniekiem draudētu bezdarbs. Daļu savas produkcijas fabrika apmaina arī pret tautas pāterīnu precēm, tāpēc tās ļaudīm ir mazāk problēmu nekā citiem rajona iedzīvotājiem. Tomēr vairāk nekā puse saražoto stikla izstrādājumu paliek republikā „Novadnieku” informēja uzņēmuma direktors J.Skreivers.

Iepriekšējos gados par nodotajām cukurbietēm Jēkabpils cukurfabrika tūliņ pretī deva cukuru (arī melasi), bet šogad saka: būs pēc Jaungada. Ko šāda kavēšanās nozīmē saldo biešu audzētājiem? Lielākus transporta izdevumus. Turklat rodas bažas: vai tik pārstrādātāji jauno gadu negaida tāpēc, ka cer uz cenu paaugstināšanu, un tad varēs gūt sev peļņu uz audzētāju rēķina. Ja tā patiešām notiks, tad nākamgad — var nešaubīties — cukurbiešu audzētāju skaita ievērojami saruks.

Saimnieks dara kā grib... Šim Jaunaglonas kooperatīva priekšsēdētāja Leonova kunga apgalvojumam patiesām var piekrist, un tā ir viņa atbildē uz „Novadnieku” jautājumu, kāpēc preliešiem jāpērk karpas par augstāku cenu nekā, teiksim, daugavpiliešiem vai rezekniešiem. Un tomēr... Tuvinākajā laikā, acīmredzot, arī mēs varēsim karpas nopirk lētāk, jo kooperatīvs sliktā noieta dēļ esot spiests cenu pazemināt. Taisnības labad jāteic, ka bez vainas nav mūsu tirdzniecības darbinieki. Piemēram, Daugavpils tirdzniecības organizācija kooperatīvā karpmā uzlikusi 1,20 rubļu, lielu uzcenojumu par kilogramu, bet mūsējā 1,80 rubļus. Pavism koperatīvs šoruden mums sola piegādāt 40 tonnas šo zivju.

Nākamgad — jauns apvērsums?

Dokumentu pakete, kuru sastādījusi PSRS VDK Analītiskā pārvalde, kļuvusi ne tikai par sensāciju, bet arī radījusi sava veida šausmas daudzu politologu vidū. Viens no šīs paketes, kura prognozē notikumu attīstību Krievijā 1992.gadā, autoriem ir ekonomisko zinātnu doktors Vladimirs Rubanovs viens no labākajiem analītiķiem PSRS, minētās pārvaldes tagadējais priekšnieks, kuru savā laikā Krūckovs bija padzinis no VDK. Mēs, protams, varam teikt, ka Krievija tagad ir cita valsts, taču neatzīmēsim — Latvijas liktenis tomēr būs atkarīgs nevis no tā, kas notiek vai notiks ASV vai Vācijā, bet gan no tā, kā notikumi attīstīsies tieši Krievijā. Un tā — vai Krievijā būs jauns apvērsums?

Kad?

Lielākā daļa politologu domā, ka apvērsums sāksies 1992.gada pavaši. Rubanovs uzskata: apvērsumam nebūs konkrētu aprišu un Krievija tajā sāks iejet jau nākamā gada janvāra vidū vai beigās. Tieši šajā laikā leņinistiskā revolucionārā situācija, proti — „augšas” nespēj atrisināt ekonomiskās problēmas, bet „apakšas” vairs negrib paciest arvien pieaugošo haosu, kļūs realitāte. Viss notiks kā 1917.gadā, kad cara valdības vecās pārvaldes struktūras bija sagrautas, bet jaunās — Pagaidu valdības — vēl nebija izveidotas.

Sākoties otrajam ziemas mēnesim, kurināmā rezerves, kuras jau tagad dažās TEC ir 50—80 procenti no vajadzības, būs izsikušas pavism. Maskavā ziemā pietrūkst aptuveni 1,5 miljoni kilovatu elektroenerģijas. Lielākās Krievijas pilsētās veikali paliks galīgi tukši. (Dažās izdevies sagādāt kartupeļu krājumus tikai desmit dienām. Sverdlovskā nav ne militāru, ne galas, ne piena, ne zivju. Krasnodaras novadā miltu krājumi ir tikai vienam mēnesim.)

Un Krievijā atdzīms „maizes dumpu” tradīcijas...

Tas arī būs sākums lēnam valsts apvērsumam, kurš nemaz neatgādās komisko augusta puču. Vara centīties novērst sociālo sprādzienu, piemēram, palielinās alkoholisko dzērienu limitus. Tad dumpjos iešķīsties sievietes, un tāpēc tie kļūs vēl agresīvāki. Iespējams, no lozunga „Dodiet maiz!” process ātri ievirzīsies kooperatīvo veikalā graušanā un valsts tirdzniecības bāzu sagrabšanā. Dažās pilsētās, kur ir spēcīga strādnieku kustība, izveidosies pašpārvaldes komitejas, kuras sāks „taisnīgi” sadalīt produktus.

Haoss Krieviju vēl vairāk attālinās no pārējām republikām, kā rezultātā ekonomiskās problēmas vairākkārt padziļināsies. Jau tagad jaunā vara Krievijā, kuru veido PSKP reformisti, izdarījusi pietiekami daudz, lai republikas nesniegtu palīdzības roku. Tas, piemēram, ir paziņojums par robežu pārskatīšanu.

Ziemā Krievijā pastiprināsies autonomiju suverenitācija. Par šī procesa galveno stūrakmeni kļūs nacio-

nālā ideja. Tādējādi pasliktināsies krievu iedzīvotāju stāvoklis gan autonomijās, gan republikās. Rezultātā uz politiskās skatuves parādīsies nacionālsociālistiski lozungi un „brūnas” nokrāsas partijas. Armija notāsies krievu pusē, tai pretē — nacionālās gvardes. Jeļcīnu vai nu pāstudinās par krievu interešu nodevēju, vai arī viņš nedarboses pret „krievu pašapziņas atdzīmānu”. Tad par nodevējību pāsludinās viņa aprātu, bet Jeļcīns kļūs par labo cara-tētiņu.

Kas?

Apvērsuma sociālo bāzi veidos tie iedzīvotāji, kuriem nav nekāda iepūšuma un kuri kļūst arvien nabadzīgāki — viņiem nav ko zaudēt apvērsuma rezultātā. Šim spēkam pievienošies bruņots spēks — armija, kura patlaban daudzos reģionos atstās likteņa varā. Pēc ASV un Kāniādas institūta secinājuma, armija jau tagad ir grūti kontrolejama. Mirstotā centra pāvēles tai vairs nav spēkā, bet jaunā Krievija pāvēles dot vēl vārdu iemācījus. Republikas, kuru ekonomiskais stāvoklis arī ir grūts, vairs negrib barot milzīgo bruņoto cilvēku masu, turklāt daudzos reģionos armiju uzskata par okupantu.

Iespējams, par armijas „dzīnējspeku” kļūs virsnieku sievas, kurām daudzviet jāminās barakās un teltīs. Samazinot armiju, daudzi desmiti militārpersonu kļūs bezdarbnieki. Arī viņi cīnīsies par savu maizes gabalu, un cīnīsies joti nikni. Viņiem pievienošies no VDK atvaiņinātie, kuriem ir ne tikai ieroči, bet arī teicami sakari un iespējas manipulēt ar politiķiem, izmantojot savu arhīvu materiālus.

Visbeidzot par apvērsuma nopietnu spēku kļūs militāri rūpnieciskais komplekss (MRK), kura vadībā ir cilvēki, kam svešas demokrātijas un brīvības idejas. Militāri rūpnieciskajā kompleksā nodarbināti 11 miljoni 400 tūkstoši cilvēku. Tas ir milzīgs spēks.

Kas kļūs par apvērsuma lideri? Visīcamāk oligarhiskās varas VDK — PSKP — MRK otrs ešelons, kurš neatbalstīja astoņus mulķus — augusta puča organizatorus. Būtu smiekligi, ja tauta sekotu liderim, kurš no viņu kaba lām izņēmia 50 un

100 rubļu naudas zīmes vai arī kurš bija cenu paaugstināšanas iniciators. Ja ārkārtējā stāvokļa komitejas vadībā būtu tautā mazāk pazīstami (negatīvā nozīmē) cilvēki, tad tauta augustā būtu sekojusi viņiem, nevis gājusi aizstāvēt „Balto namu” Maskavā. Demokrāti komunistiem pasnieguši labu „dāvanu”, vienā mirkli slēdzot partijas komitejas, novācot no politiskās skatuves klajā izteiktus stulbenus un tādējādi atraisot rokas jaunākiem PSKP funkcionāriem.

Apvērsuma istie līderi ziemā nodarboses ar provokācijām, bet uz politiskās skatuves uznāks pāvārīšana, kad armija būs sašķēlējusies, bet starp nacionālie konflikti — pārauguši pilsoņu karā. Žirinovska tipa cilvēki kļūs visvairāk pievilcīgi tiem, kas rausies pie varas. Krievijas varas iestādes nonāks drausmīgas izvēles prieķī: vai nu šaut uz tautu vai atbalstīt nacionālsociālistisko ideju. Kuro variantu tās izvēlēsies, nav zināms, bet trešā — vienkārši nebūs. Rezultātā varu sagrāb „brūnas” nokrāsas militārā hunta.

Kā?

Te ir divi jautājumi. Pirmais — kā tas notiks?

Krievijā sāksies pilsoņu karš. Vara tādā pastāvēs tikai centrā. Pasaule mējīnās ievest ANO karaspēku, lai novērstu katastrofu kodolobjektos (nesankcionētu rāķēsu palaišanu, avārijas utt.), kuru apsardzība jau patlaban rada bažas. Militārā hulta tam visādi pretosies. Pasaule stāvēs uz trešā pasaules kara sliekšņa. Bēgļi no Krievijas pārpildīs visas Eiropas pilsētas, un to nevarēs novērst. Tāpēc Rietumvalstīm vairs nebūs iespēju sniegt Krievijai humanitāru palīdzību.

Otrs jautājums: kā izdzīvot? Dokumentu paketes autori ierosina: uzvarētājiem laiks nemit varu savās rokās. Taču — ne jau māju vai kapitālu veidā, bet gan izveidot centrālās pārvaldes struktūras, kuras ja ne apturētu, tad vismaz attālinātu Krieviju no katastrofām. Republikām jāparaksta līgums par kolektīvo drošību. Un visbeidzot — cilvēkiem jādod pri-vātpāšums. Tad viņiem būs ko zaudēt un dumpoties uz ielas viņi ne-nāk.

Kādu dienu man bija iespēja iepazīties Viljānos ar kooperatīvu „Latgale” un kopuzņēmuma „Vigors” darbību. Domāju, tā varētu ieinteresēt arī mūsu rajona iedzīvotājus. Lūk, ko pastāstīja kopuzņēmuma ģenerāldirektors, Arturs Malta:

— Mēs esam kopuzņēmums ar amerikāniem, bet drīz pārreģistrēsimies par sabiedrību ar ierobežotu atbildību. Nosaukumu gan nemainīsim. Mūsu pamatdarbības virzieni: zinātniski pētnieciskais darbs, darba projektu izstrādāšana un enerģētika, ceļniecība, būvmateriālu ražošana (to veic kooperatīvs „Latgale”). Varam sniegt dažus pakalpojumus un padomus zemniekiem. Piemēram, izrēķināt, cik lopu turēt, kādu tehniku iegādāties, kā arī vēl daudz ko citu. Mūsu zinātnisko konsultantu vidū ir pat akadēmīki. Vārdru sakot, mūsu darbalauks ir plašs, un visus, kam interesē mūsu pakalpojumi, — laipni lūdzam braukt uz Viljāniem.

Attēlos: „Vigora” ģenerāldirektors A. Malta; kopuzņēmumam ir savs komercveikals „Cielava”.

Jāņa Silicka teksts un foto

Borhu ipašums.

1472.gadā Livonijas ordeņa mestrs Bernards fon der Borhs Preiļus izraugās par savu rezidenci un apmetas te uz pastāvīgu dzīvi.

1561.gadā Livonijas zemes nōnāk Polijas virskundzībā un poļu karalis Sigismunds Augusts 1563.gadā apstiprina Preiļus par Borhu ipašumu. Oficiāli zemes Daugavas labajā krastā Polijas un Lietuvas apvienotajā valstī tiek ie-kļautas 1569.gadā. Sākās Latgales vācu muižnieku (Borhu, Mantieļu u.c.) pārpojošanās.

1715.gadā Pasienes klostera dominikānu mūķi Preiļos uzceļ pirmo katoļu koka baznīciņu, nodibina jezuītu ordeņa nodaju.

1772.gada Polijas pirmās dalīšanas Preiļu novads līdz ar pārējo Latgali tiek pievienots Krievijas impērijai. Sākumā tas ietilpst Pleskavas gubernā, pēc tam Polockas vietniecībā, tad Baltkrievijas gubernā, bet no 1802.g. Viļebskas gubernā.

Nežēlīga rusifācija, aizliegums skolās pat sarunāties mātes valodā, drukas aizliegums (1865.—1904.) atstāja nomācošu iespaidu uz latgaliešu, tai skaitā, preiļiešu dzīvi. Taču viņi saglabāja savu valodu, folkloru, tradīcijas, tautas mākslas prasmes. Pakāpeniski veidojās un auga Preiļu pil-sētas tipa kopiena. To veidoja, sa-plūstot kopā 3 Preiļu sastāvdalām — Preiļu muižai (tagadējā parka teritorijā); Preiļu brīvciemam (tī-

gus laukuma apkaime) un Preiļu ciemam (uz dienvidiem no muižas). Preiļu brīvciemā Preiļupēs labajā krastā, nākamās pilsētas „kodolā”, dzīvojuši galvenokārt no feodālās rentes brīvie amatnieki un tirgotāji. Preiļu ciemā — galvenokārt muižai piederīgi zemnieki.

Kā liecina Preiļu Romas katoļu baznīcas draudzes dokumenti, 1828.gadā Preiļu miestā (agrākajā brīvciemā) bijušas 22 mājas ar 357 iedzīvotājiem, bet Preiļu ciemā — 156 mājas ar 1128 iedzīvotājiem.

Preiļu muižas kompleksā (ko reģistrēja kā vienu objektu) — 130 cilvēki. Tādējādi iepriekšminētājā gadā — 19.gs. sākumā Preiļos kopumā bijušas 179 mājas ar 1615 iedzīvotājiem, katolīcīgajiem un 1681 cītticīniekiem — ebrejiem un krievu vecticīniekiem. Kopā Preiļos bijis pāri par 3000 iedzīvotāju, vairāk nekā vēlākajās lielajās pilsētās — Rēzeknē, Cēsis, Valkā, Valmierā, Bauskā, Ventspili. Izveidojās pieci ceļi, kas Preiļus savienoja ar ārpusausti, tai skaitā — ar tādiem centriem kā Rīga, Dinaburga, Krāslava, Polocka.

Iz zīpas, ka 1836.gadā Preiļos darbojies pirms profesionālais ārsts, bet 1859.gadā nodibināta pirmā slimnīca. 1864.gadā atvērta pirmā skola. 19.gs. pirmajā pusē notiek plaši cītticīniebas un labiekārtošanas darbi Preiļu muižā. (Nobeigums sekos)

Pēteris Zeile Preiļu vēsture

Vācijā no Teitonu ordena brūnīniekiem. Latvijā viņi ieradušies 13.gs. brūnīnieku ordeņa kara laikā, iekarojot Latvijas cilšu zemes. Ludzas apkaimes pilskalnos izdarītie arheoloģiskie izrakumi sniedz par to izvērstas liecības.

„Preiļu zeme” bijusi sastāvdaļa, iekšzemes atbalsta un pārvaldes centrs kēniņa (rex) Visvalža plāšajā Jersikas valstī. Ir visai drošas hipotēzes, ka toreizējais „Preiļu zemes” centrs atradies dienvidaustrumos no tagadējiem Preiļiem Anspoku un Plivdu pilskalnos, Preiļupes kreisajā krastā. Tie atrodas netālu (apmēram 1 km) viens no otra. 12.gs. beigās vācu brūnīnieki uzsāk uzbrukumus latgalu zemēm — vispirms Tālavai, tad Jersikai. 1209.gadā vācu krustneši, bīskapa Alberta vadīti, ieņem Jersikas pili, izposta pilsētu un piespiež Visvaldi klūt par bīskapa vasali. 13.gs. 20.gados latgalu novadi, arī Preiļi, nonāk pilnīgā vācu pakļautībā. Vācieši cēsīs vietējos iedzīvotājus pievērst katoļīcībai. Taču vēl ilgu laiku senie latgalji ir uzticīgi senajiem senču dievīem un ceremonijām (redzamākā to vieta ir Upuru sala Cirišu ezerā). Katoļīcība te nosiprinājis tikai poļu laikos.

Par Preiļu dibinātājiem uzskata muižniekus Borhus, kuri cēlušies

Pa ziemas salu basām kājām...

Vēsās rudens dienas ienesušas nemieru cilvēku pratos — ko ģērbsim mugurā, ausim kājās ziemā? Veikalos nav pat tāda „sikuma” kā sieviešu zeķibikses, nemaz ne-runājot par ziemas apaviem pie-augušajiem un bērniem. Tāpēc pirmā saruna ar Preiļu patēriņu biedribas valdes priekšsēdētāju Olgu Kukori — par zeķibiksem un zēkiem.

Visa vaina esot ražotājais. Preču fondu nav, tāpēc lidz veikalim nonākot tik, cik ražotāji gribot un varot dot. Patēriņu biedribas prečiņi gandrīz katru dienu esot uz „riteņiem”, braucot no rūpni-cas uz rūpniču, uz tirdzniecības bāzi, meklējot...

Ar vīriešu zēkiem problēmu nav, sacīja Olgā Kukore. Bet sievie-tēm... Iespējams, šoruden un zie-mā mums nāksies būt pieticigā-kām un nēsāt to, kas būs, nevis to, — ko gribam. Es saprotu grūtības apgādē ar precēm, taču vienu gan gribu piebilst: arī dāmām no Olgas Kukores, Lilijas Stumbiņas un arī cienījamā Leonāra Šustova kantora nāksies ģerbties tāpat. Citādi... Sievietes, kuras zvanīju-sas un turpina zvanīt redakcijai, draud sāriņot pīketu. Un nekur citur, bet gan pie paša Šustova kunga kabineta durvīm.

Diemžēl problēmu neatrisinās rī talonu sistēma, ko ierosina ta-gad ieviest. Jo nav preces, bet no-tā, ka kabatā būs papīriņi, kājām siltāk nepaliks. Ražotāji, arī rū-pnīca „Aurora”, produkciju maina pret saviem strādniekiem nepie-ciešamām precēm un izejvielām. Diemžēl mūsu rajonā nav izvei-dots apmaiņas fonds, tāpēc mums

nav ko piedāvāt tai pašai „Auro-rai”. Tomēr Olga Kukore cer, ka problēmu kaut daļēji izdosies at-risināt, un rajona sievietes pavīsam bez kaprona zeķibiksēm ne-paliks. Sajās dienās uz „Auroru” atkal dosies prečiņi. Daugavpils tirdzniecības bāze gan nesolot neko.

Otra saruna bija par vēl lielāku

Problēmas, kas nomāc visus

problēmu — par ziemas apaviem pieaugušajiem un bērniem. Olgā Kukore zināja stāstīt, ka uzņēmu-mi, kuri šādus apavus izgatavojot, tos vēl nemaz nav sākuši ražot. Katrā preču ieveduma reizē tirdz-niecības organizācija sanemot mazliet vasaras un rudens un kā-dus trīs vai četrus pārus ziemas apavu. Bērnu zābacīnu neesot ne-maz. Arī apavu ražotāji nesadar-bojoties ar rajoniem, kuriem nav ko dot pretī. Vienīgais izņēmums — Daugavpils fabrika. Bet no Ukrainas, Baltkrievijas, kur bērnu kurpītes un zābacīni tika iepirkti agrāk, — atteikums. Lielu daļu no saražotā apavu fabrikas atdod reģioniem, no kuriem sanēm iz-ejvielas, bet pārējo iztirgo tur, kur izdevīgāk.

Olga Kukore uzskata, ka „lāča pakalpojumu” rajona un republikas cilvēkiem totāla deficitā lai-kā izdara kooperatori un visāda veida uzpircēji, kuri daudz pro-dukcijas (arī apavu) izvedot gandrīz vai pa fabrikas durvīm. Šajā sakarībā viņa minēja mūsu jauno privātuzņēmumu „Agata”, kurš vi-

nasprāt pārdod kafiju par pārāk augstu cenu. Arī kafijas dzirna-vīpas. Bet kas cilvēkiem liek mak-sāt par kafijas pulveri 45 rubļus? Tīrgus ir tīrgus, un, kamēr nebūs istas konkurences, kamēr cilvēki preci pirkst, cenas mazākas nekļūs.

Zināmas cerības patēriņu biedrība saista ar brokera sagādā-tajām precēm (kā informējām, ra-jons biržā nopircis brokera vietu). Runā, ka pilsētā jau meklējot tel-pas veikalām, kur šādi dabūtās preces pārdomas. Kādas tām būs ce-nas, ktrs var pārliecīnāties, pār-skatot biržu piedāvājumus. Tur-klāt patēriņu biedrības problēmas tas neatrisinās.

Tātad — ar ziemas apaviem die-zin vai būsim apgādāti. Un tais-nība, acīmredzot, Kukores kundzei, kura teica, pikets efektivāks būtu nevis pie rajona tirdzniecības vadītāju durvīm, bet gan pie viena otru augstāku ierēdņu kabineta Rīgā.

Trešā saruna — par gaidāma-jiem Ziemassvētkiem un Jaunga-du. Kā tad šogad būs — vai bērni dabūs svētku dāvanās vismaz kādu karameli? Valdes priekšsēdē-tāja šajā sakarībā sacīja, ka sal-dumu ražotāji rīkojoties tāpat kā visi pārējie, turklāt viņi ievērojami paaugstinājuši konfekšu cenas, lai gan tās ražojot nevis no šoko-lādes, bet gan no sojas. Rajona tirdzniecības bāzē konfektes uz-krājot, tiesa gan — karameles. Lai arī sortiments būs nabadzīgāks nekā iepriekšējos gados, lai arī par bērnu prieku mums nāksies maksāt vairāk, saldās dāvanas ga-da beigās viņiem būs.

Aina Iljina

Lai „Ābele” ziedētu visu gadu

Trauksmainajās janvāra dienās, kad omonieši, pēc A.Rubika pavēles iepriekšējā Preses namu, bija uz mīklī apklausinājuši Latvijas demokrātisko presi, dzīva Latvijas Zemnieku fe-derācijas un Zemniecības fonda avize „Ābele” Zemniekiem veltīta, tā tūdaļ pīesaistīja arī pilseņnieku uzmanību, jo bez specifiskām jaunsaimnieku problēmām „Ābele” stāsta arī par po-pulāram personām, iedzījinās okul-tājās problēmās, publicē horoskopus. „Ābeles” slejās lasītāju īpašu uzma-nību izraisijsapraksti par Ajas Ku-kules ģimeni, par cilvēkiem, kas bijuši uz Mēness, intervijas ar Daini Ivānu („Ābeles” redakcijas padomes locek-li), ar gleznotāju Valdi Kupri, ar po-pulāru televīzijas žurnālisti Veltu Pu-riņu. Turpinot pīrmā iznākšanas gada tradīciju, redakcija gatavo aprakstu sēriju par latviešu likteņiem pasaulē. Regulāri „Ābele” pievērsīsies arī dvē-seles dzīvei.

Bieži saņemam vēstules no lasītājiem, kuri kioskā nav paguvuši nopirk „Ābeles” kārtējo numuru. Lai izvai-ritos no šādiem rūpestiem — pasūtiet mūsu avīzi nākamajam gadam. „Ābeles” gada abonementi ir tikai 8 rubļi. Turklat mūsu abonentiem būs iespēja par brīvu saņemt arī „Ābeles” izde-vumu „Nolemī brīvībai”. „Ābeles” in-dekss — 68194.

Jānis ŪDRIS,
avīzes „Ābele” redaktors

Sakopsim tuvinieku Mūža dārzu

Tuvojas mirušo piemiņas diena — 2.novembris. Riebiņu kapu kalns ir nobiris dzeltenām lapām un atkal gaida tos atsaucīgos cilvēkus, kuri pagājušā gada rudenī atrada laiku atnākt un apkopt savu mīlo aizgājēju atdūsas vietas.

Arī šoruden sakopsim mūsu tu-vinieku Mūža dāržu. Sāksim strādāt, sākot ar šī gada 28.oktobri. Es ticu, ka tas mums visiem sagādās ganda-rījumu. Bet 2.novembrī pēc dievkal-poju aiznesīsim vēlino ziedu puš-ķus un svecītes uz mūsu piederīgo kapiem. Es ceru uz mūsu draudzes tīcīgo atbalstu.

A.Gibele

Preiļos

TELEVĪZIJA

OTRDIENA, 22.OKTOBRS

Latvijas TV

- 17.00 CNN.
- 18.00 Šodien.
- 18.10 Darbs un daba.
- 18.40 Ziemas koncertsezonas atklāšana Latvijas Filharmonijā.
- 19.20 Arēna.
- 19.35 Ziņas (krievu val.).
- 20.00 Ekrāns bērniem. „Kraukļa krājumi”.
- 20.15 Lūdzu vārdu!
- 20.30 Panorāma.
- 20.55 Sports.
- 21.05 Kinovakars. Dok.filma „Elba”. „Gadi. Filmas. Lomas”. L.de Finess.
- 23.30 Nākts ziņas.
- 23.45 Basketbols. VEF - RTI (Minska).

22.30 Jauniešiem „Pirmā prognoze”.

23.30 Nākts ziņas.

23.45 Basketbols. VEF - „Dinamo” (Maskava).

PSRS CT I

- 6.30 Rīts.
- 9.05 Mākslas filma „Ifas pils gūsteknis”. 1.filmas 2.sērija „Grāfs Monte - Kristo”.
- 10.10 Bērnu muzikālais klubs.
- 10.55 R.a. „Vārds” iedāvā...
- 12.00 TZD.
- 12.10 V.A.Mocarts. Koncerts flautai un arfa ar orķestri Do mažorā.
- 15.00 TZD.
- 15.15 Dok.filma „Baloži, jūs mani mīlie!”.
- 15.35 Mākslas filam „Trests, kurš bankrotēja”. 1.sērija.
- 16.40 Stunda bērniem.
- 17.40 Planēta.
- 18.25 Bloknorts.
- 18.30 TZD.
- 18.45 Biržas pilots.
- 18.55 Mult.filma.
- 19.05 Atklāta saruna.
- 19.50 Mākslas filma „Ifas pils gūsteknis”. 1.filmas 2.sērija „Grāfs Monte - Kristo”.
- 21.00 Informatīvā programma.
- 21.40 Mult.filmas pieaugušajiem.
- 22.00 Futbols.
- 1.45 Mūzikas dārgumu krātuve.
- 2.15 Mākslas filma „Ifas pils gūsteknis”. 1.filmas 2.sērija.

Krievijas TV kanāls

PSRS CT II

- 8.00 Rīta vingrošana.
- 8.15 Mult.filma.
- 8.35 Vācu valoda.
- 9.35 Dok.filma „Uz Orona ezera”.
- 9.55 A.Oodoskina autorprogrammas.
- 11.00 Nezināmā Krievija.
- 11.35 Atklātība pret atklātību.
- 12.05 K-2 piedāvā.
- 12.50 Mākslas filma „Civilprāsība”. 2.sērija.
- 13.55 II Pievolgas tautu folkloras festivāls Nižņijnovgorodā.
- 14.25 Mākslas meistarī.
- 17.00 Menedžu skola.
- 17.30 Dok.filma „Manas tautas ģēnijs”.

Latvijas TV II

- 18.15 Situācija.
- 19.00 Basketbols. VEF - Maskavas „Dinamo”.
- 19.45 Vēstis.
- 20.00 Futbols. Kijevas „Dinamo” - Dānijas „Brondby”.
- 20.50 Labu nakti, mazuļi!
- 21.05 Jekaterinburgas dokumentālistu labākās filmas.
- 21.55 KPFSR AP sesijs.
- 22.25 Krievu romances valdzinājums.
- 23.00 Vēstis.
- 23.20 Fila Donahjū programma.

CETURTDIENA, 24.OKTOBRIS

Latvijas TV

- 9.00 Fotogrāfija.
- 9.30 Jauniešiem. „Pirmā prognoze”.
- 10.30 Mācīsimies svešvalodas!
- 11.10 Eiropas kaleidoskops.
- 11.40 A.Pumpuram - 150.
- 17.00 CNN.
- 18.00 Šodien.
- 18.10 Dok.filma „Džemuma”.
- 18.30 Cilvēks zvēru pasaulē.
- 19.00 Tikšanās Kamiņa zālē.
- 19.45 Ziņas (krievu val.).
- 20.00 Mult.filma.
- 20.15 Deputāta komentārs.
- 20.30 Panorāma.
- 20.55 Sports.
- 21.05 Programma „X”.
- 22.35 Dok.filma „Latvija. 1989.gada augusts”.
- 23.30 Nākts ziņas.

Latgales TV programma

Otrdiena, 22.oktobris

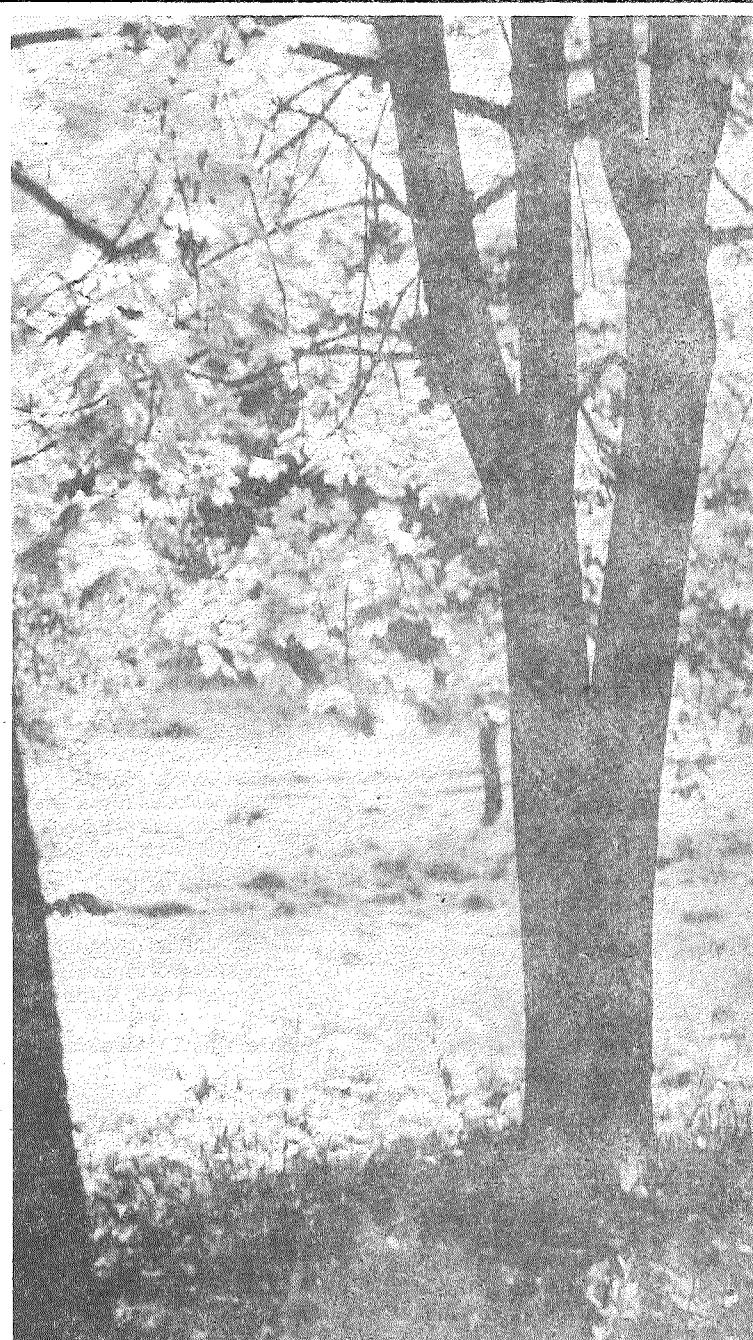
- 20.45 Sludinājumi un reklāma.
- 21.00 Latgales ziņas.
- 21.20 Latgales ziņas krievu valodā.

Sestdiena, 26.oktobris

- 21.15 Latgales ziņas.
- 21.35 Latgales ziņas krievu valodā.

Svētdiena, 27.oktobris

- 19.00 Latgales TV kultūras programma.

Rudens motīvs

J.Silicka foto

Paziņojums Līvānu zonas telefona sakaru abonentiem

Sākot no 1.oktobra tiem, kas abonēšanas maksu par telefoniem un radiotranslāciju maksāja namu pārvaldē, tā jāmaksā Līvānos, telegrāfā. Darba laiks no plkst.8.00 līdz 22.00.

Maksāšanas noteikumi.

Abonēšanas maksā regulāri jānomaksā līdz mēneša 30.datumam. Tiem, kas nemaksās, telefons bez brīdināšanas tiks atslēgts un uzlikta soda nāuda 3,50 rbj. apmērā.

Noteikumi attiecas arī uz tiem abonentiem, kuriem par telefona abonēšanu bija jānorēķinās telegrāfā.

Preiļu valsts sakaru uzņēmums

Valsts saimniecība „Rudzāti”

līdz šī gada 15.novembrim pieteikties

apvienotās mantas īpašniekus vai viņu mantiniekus, kuru bijušie īpašumi atrodas pašreizējās saimniecības „Rudzāti” teritorijā.

Mantas īpašniekiem vai viņu mantiniekiem par kolhozos „Padomju Latvija”, „Gaisma”, „Lenina” un „Molodaja gvardija” nodoto manuļu jāpiesakās saimniecības kantori personīgi vai pa tālrungi 18231.

K.Marksa kolhozs

līdz šī gada 1.decembrim pieteikties

apvienotās mantas īpašniekus vai viņu mantiniekus, kuru bijušie īpašumi atrodas pašreizējā K.Marksa kolhoza teritorijā, kā arī strādājošos un pensionārus darba pajas aprēķināšanai. Mantas īpašniekiem vai viņu mantiniekim par kolhožā nodoto manuļu jāpiesakās kolhoza kantori vai jāpiezvana personīgi pa tālrungi 55616 vai 55610. Pēc 1.decembra pretenzijas nepieņems.

GALVENAIS REDAKTORS PĒTERIS PĪZELIS

Laikraksts iznāk kopš 1950.gada 29.marta oficiālās un ceturtdienas Dibinātājas un Izdevējs - apgads "Avīze", Rīga, K.Barona iela 2. Reģistrācijas apšēcieba Nr. 0091.

Redakcijas adrese: 226250, Preiļos, Aglonas iela 1.Tālrungi 22305. Datorsalikums: Iespējots rāzotānas apvienības "LTTA". Daugavpils Upogrāfijā, Valkas iela 1. Ofiseis: Iespējums līm nosacītā iespiedloksne.

Metiens latviešu izdevumam 9172, knemu - 3280.

Pasūtījuma indekss 88169.

Ja es būtu sultāns...

Kā jūtas mūsdienu Eiropas sieviete, ja viņas klātbūtnē izskan vārds „harēms”? Droši vien, viņas sirdi pārņem ūdens par tā iemītnieču likteni. Taču tā parasti domā tikai cilvēks, kurš nepazīst musulmaņu pasaules likumus. Kā gan brīnītos mūsu „emancipētā” sieviete, uzzinot, ka nelaimīgās harēma iemītnieces žēlo arī viņu.

Anglijas sūtīta Stambulā dzīvesbiedre lēdija Mērija Montegjū, kura daudzas reizes bijusi neskaitāmo sultāna sievu vieša, rakstīja, ka sultāna sievas nebūt nav nelaimīgas verdzenes, bet ir pasaulē vienīgās sievietes, kuru dzīve ir pilna ar nepārtrauktu izklaidēšanos un kuras visu laiku pavadīja nevis rūpēs, bet gan pastāigās, peldēs un šķiež naudu arvien jaunu tērpū iegādei. Savukārt padomju reportiere Larisa Reisnere, apmeklējot 1920.gadā padīšā harēmu Afganistānā, ieraudzīja tur tikai laimīgas un bezrūpīgas sievas, kas laiku pavadīja tējas dzeršanā un sarunās, sēdēdamas tīrās un mājīgās guļamistabās.

Vārds „harēms” cēlies no arābu vārda „haram”, kas nozīmē — „aizliegts”. Tā saucu klejotāju beduīnu tēls, bet vēlāk pie arābu tautām — istabas, dāju, kurā dzīvoja tikai sievietes un kurā viršiešiem ieeja bija aizliegta, izņemot tuvus ģimenes locekļus. Vienīgi vīrs, dēli un brāļi drīksteja ienākt mājās sieviešu dajā un skafit sieviešu sejas. No harēma sieviete drīksteja izjet tikai uzticamai kalpotāju pavadibā. Cilvēkos viņai seju vajadzēja aizsegt ar biezū audumu — parandžu, lai, kā teikts Korānā, neizjustu apvainojumu no svešā viršes nekautra skatienu. Starp citu, Austrumu pazinēji apgalvo, ka parandžas nosegtās sejas līdz sīrmam vecumam saglabāja svaigumu un sārtumuo audums tās sārgāja no piliekļiem un karstās saules stariem.

Harēma lielums un tā iemītnieču komforts bija atkarīgs no saimnieka bagātības. Austrums vīrietis uzskatīja par nepilnvērtīgu, ja viņš ar savu darbu nespēja uzturēt vismarķečas sievas ar bēriem un mājiniekiem. Jo vairāk cilvēku vīrietis uzturēja, jo vairāk viņš tika godāts un ienīts. Protams, vislielākie harēmi bija valdnīcēm.

Arābu kalifam Alālam Mutavakkilam bija 400 sievas. Irānas šaham Fahtam Ali — 158 sievas un 900 miljākās, kuras tika atgādātas ne vien no visiem Irānas apgabaliem un citām musulmaņu valstīm, bet arī no Ķinas, Mongolijs, Austrijas, Vācijas, Polijas, Rumānijas un pat no Krievijas. Speciāli šaha aģenti visur meklēja „pērles”, kas bagātinātu „visskaistāko no visskaistākajām kolekcijām”. Kavēdams laiku gandrīz visu Eiropas un Azijas valstu skaistāko sieviešu sabiedrībā, šahs tādējādi it kā apstiprināja vienu no saviem tituliem — „Visuma centrs”. Šī šaha visvairāk milētās sievietes bija Silēzijas vāciete Hildegarde un armēnu dejotāja Ada.

Starp citu, veidojot „pērļu kolekciju”, vērā pēma ne tikai pretendentes skaistumu. Sievu izvēle bija ar ārējo un iekšējo politiku saistīta valsts lieta. Viņu vidū bija kaimiņvalstu valdnīcēku meitas — tas nostiprināja mieru reģionā. Šaha harēmam sievietes pēma no tirgoņu, zemes īpašnieku ģimēniem. Katrai lielai pilsētai, katrai valsts provincei bija sava pārstāvē harēmā, un tādā veidā varēja nokārtoti daudzas praktiskas lietas.

Par ietekmi uz valdnīcu notika ista ciņa, sievietes prasmīgi vērpa intrigu tīklus. Vienu brīdi šaha harēmam bija sadalījies divās naidīgās „partijās”, kuras vadīja divas favorītes. Katra partija uz kādu brīdi, atbilstoši valdnīcēka labvēlibai, kļuva par „vadošo”. Harēma carienes izlēma valsts lietas, iecēla ministrus un pārvaldniekus, ieviesa un likvidēja nodokļus, pat sāka karus un slēdza

miera ligumus.

Harēmus apkalpoja simtiem un tūkstošiem cilvēku. Pastāvēja pat sava veida zinātne, kā pārvaldīt harēmu, un šajā darbā tika iesaistīti sava laika visizglītotākie laudis. Šaha Fatha Ali harēma uzturēšana parādīja strādāju no valsts budžeta un izterētie lidzekļi pārsniedza asīgnējumus armijai. Tikai vienām pusdiennā bija vajadzīgas 850 vistas, 130 kilogrami risu, 73 auni... Rožu plantācijas augu gadu strādāja 200 cilvēki, lai apgādātu harēmu ar rožu dzērieni. Šahs pat izveidoja speciālu padomi harēma lietu kārtosanai. No Skotijas uzaicinātais ārsts un no Šveices atbraukusi akušiere sastādīja grafitus, saskanā ar kuriem šahs apmeklēja sievas, uzskaitīja piedzīmušos mantiniekus. Vismiljākās sievas šahs pieņēma speciālos apartamentos, kur atradās kristāla gulta, ko viņam bija uzdzīvinājis Krievijas cars Nikolajs I. Šīs šahs pēc sevis atstāja 2500 bērnus un mazbērnus.

Arī mūsdienās harēms nebūt nav pagātnes lieta. Ir valstis, kur tas saglabājies tāds, kāds bija savos pirmsākumos, taču par to nav pieņemts plaši runāt. Harēmi ir daudzziņi arābu ūsihiem. Musulmaņu valstīs saglabājās Korāna dotās tiesības — katram virietim vienlaicīgi drīkst būt četrās sievietes. Krīstīgās pasaules cilvēkiem šī tradīcija šķiet mežīnība, taču — vai vienījām sievietēm dzīve ir saldāka? Valstīs, kur oficiāli atlauta daudznieviņa, vienītā sieviešu praktiski nav. Nav arī bāreņu un bēru bez tēva. Jo arī gadījumā, ja viņi nomirst, viens no viņa dzīmītās viriešiem atraiņi ar bēriem panem savā mājā.

Tāpēc, cienot savas parašas, cienīsim arī svešas tradīcijas un tikumus. Nesteigsimies pasludināt par kaitīgu vai mežīnīgu to, kas mums ir neparasts.

(No avizes „Torgovaja gazeta”)

Paziņojums Līvānu zonas telefona sakaru abonentiem

Sākot no 1.oktobra tiem, kas abonēšanas maksu par telefoniem un radiotranslāciju maksāja namu pārvaldē, tā jāmaksā Līvānos, telegrāfā. Darba laiks no plkst.8.00 līdz 22.00.

Maksāšanas noteikumi.

Abonēšanas maksā regulāri jānomaksā līdz mēneša 30.datumam. Tiem, kas nemaksās, telefons bez brīdināšanas tiks atslēgts un uzlikta soda nāuda 3,50 rbj. apmērā.

Noteikumi attiecas arī uz tiem abonentiem, kuriem par telefona abonēšanu bija jānorēķinās telegrāfā.

Preiļu valsts sakaru uzņēmums

Pārdod

govī, grūsnu teli. Zvanīt 50312.

Maina

māju ar saimniecības ēkām netālu no Preiļiem pret divu un vienītās dzīvokļiem ar ērtībām Preiļos vai Līvānos. Tuvākas zīpas: Preiļu pagasta Rozes, A.Arteņjeva.

Jēkabpils autobusu parkam

darbā Preiļos vajadzīgi

kurinātāji. Cietais kurināmais. Vidējā izpelēja 300 rbj. mēnesī. Tuvākas zīpas autoostas garāžās personīgi.

Patēriņāji biedrību savienības maizes kombinātam

pastāvīgā darbā vajadzīgi

maizes cepēji (vidējā darba alga 700—800 rbj. mēnesī), formētāji (500—600 rbj.), maizes licējs (500—550 rbj.).

Aizkalnes pagasts rīko

SVECIŠU VAKARU

1.novembrī plkst.17.00

Daugaviešu kapsētā, 2.novembrī plkst.17.00 Blīdenes kapsētā.

Pierīst soļi, klusē doma, Neskanījā tēva balss, Tikai klasa sāpe sirdi Ilgi vēl pēc viņa sauks.

Skumju brīdi esam kopā ar Leonārdu Laizānu, no TEVA uz mūžu atvadoties.

Galēnu putnu fermas kolektīvs

Sāp sirds, no tēva šķiroties, Kad viņa taka smilšu kalnā iet.

J.Rūsiņš Lielajās bēdās esam kopā ar Birutu un Annu, no TEVA uz mūžu atvadoties.

Kaimini

Cilvēki, atsedziet galvas, Druvas, nolieci vārpas, No dzīves aizgājis cilvēks, Zemes arājs, sējejs un pjāvējs. Sāpju brīdi esam kopā ar Jāni Gavaru, BRĀLI smiltājā pavadot. Kolhoza „Vārkava” 1.iecirkņa kolektīvs

Tu aizgāji pēkšpi, Mirkli pārvilkvi svītru visam — Draudzībā, dzīvei, mīlestībai...

Izsakām dzīļu līdzjūtību Anītai Loīšai sakarā ar BRĀLA Rolanda traģisko nāvi.

Klasesbiedri un audzinātāja

Daudz skaistu vasaru un rudens zelta būs, Un dzīves vēji nerimstoši trausies tālāk,

Pār tavu pārāk agri beigtos dzīvi, Pār dienām, kuras pārtrūka tik pēkšpi.

P.Zirnītis Izsakām visdzīļāko līdzjūtību Rolanda PANKRATENKO piedēriņājiem sakarā ar viņa pāragro, traģisko nāvi.

Bijušie klasesbiedri un audzinātājas Ārdavā

Pelēkā plūvirā ieautā zeme un debess.

Tur dzērves aizšūpo vasaru. Atpūšas lauki, Uz tavas pieres krit pēdējo gājputnu asaras.

Izsakām dzīļu līdzjūtību Anna GAVARA piedēriņājiem sakarā ar viņa nāvi.

Kolhoza „Dubna” valde un arodkomiteja

Vai dzīvība ar mani joko? Tik īšā laikā nevar spēt Ne savu rūdu druvu nokopt, Ne mīlestību izmīlēt.

I.Ziedonis Sērojam kopā ar Rolanda PANKRATENKO tuviniekiem, viņu kapu kalnā pārgrī izvadot.

Izmeklēšanas nodāja, rajona prokuratūra

Izsakām dzīļu līdzjūtību Kasparam Pankratenko sakarā ar BRĀLA Rolanda traģisko bojā eju.

Apvienības „Apsardze” Preiļu nodāja

Negribas sacīt atvadu vārdus. Liekas, par agru vēl.

Daudzsoļoši un rūsgani Pakalnos pīlādži kvēl.

Likteni, atnāksi citureiz, Šodien tu esi te lieks.

Izsakām dzīļu līdzjūtību Rolanda PANKRATENKO piedēriņājiem sakarā ar viņa traģisko nāvi.

Preiļu milicijas daļas kolektīvs

Cik agri tev satumsa vakars, Cik agri dusēt bij iet, Un miljājiem tavi